

1.5 ECOTURISM

INTRODUCERE

S-a observat ca dezvoltarea durabilă aplicată în turism nu a dat întotdeauna roade pozitive chiar și în condițiile în care au fost respectate într-o primă fază toate principiile durabilității.

În cele mai multe cazuri cu rezultate negative (de exemplu depășirea limitelor de impact la schimbare și la capacitatea de suport), apar celebrele situații de „**MASS POST MASS tourism**” sau turism alternativ de masă, adică exact opusul obiectivelor de dezvoltare durabilă.

În cadrul formelor de turism alternativ s-a detașat acea formă de turism prin care se reușește în realitate atingerea obiectivelor privind protecția și menținerea la nivel controlabil a dimensiunii impacturilor. Este vorba despre ecoturism.

Acesta se detașează cu atât mai mult cu cât adepții lui au ca **scop** minimizarea impacturilor ecologice. Ei **se caracterizează** prin conștiință socială, o atitudine responsabilă și practicarea unui turism cu efecte minime asupra mediului natural.

Atitudinea este cunoscută și sub denumirea de „greenwashing” și stă la baza apariției ecoturismului ca formă turistică alternativă ce **urmărește**:

1. evitarea apariției impacturilor negative caracteristice turismului de masă;
2. caută să demonstreze că dezvoltarea turistică nu duce neapărat la degradarea mediului natural dacă se bucură de un management profesionist.

Ecoturismul apare în literatura de specialitate și sub următoarele **denumiri**:

green tourism/turism verde
soft tourism/turism ușor
responsible tourism/turism responsabil
low-impact tourism/turism cu impact redus
new tourism/un nou turism
good tourism/turismul cel bun

DEFINIȚII, PRINCIPII

A defini ecoturismul este în prezent un proces științific în sine, poate unul dintre cele mai active și prolific. Ca atare, în prezent nu există o definiție unanim abordată (Orams, 1995), dar există definiții agreate și predominant acceptate, adoptate și utilizate.

Organizația Mondială a Turismului (1999), a promovat un criteriu sau mai bine spus de un mod de definire a ecoturismului unanim acceptat (Quebec Declaration, UNEP/WTO, 2002).

În concordanță cu acest criteriu ecoturismul este văzut ca **o formă de turism alternativ și trebuie să includă spre definire următoarele elemente / principii**:

- a. produsul turistic are la bază natura și elementele sale
- b. managementul ecologic pus în slujba unui impact minim
- c. contribuție la conservarea resurselor naturale și antropice
- d. contribuție la bunăstarea comunităților locale
- e. educație ecologică

Ecoturismul poate fi definit astfel:

„... forma de turism cu cel mai scăzut impact asupra naturii, ce contribuie la protejarea speciilor și habitatelor lor fie direct prin conservare și indirect prin generarea de resurse financiare pentru comunitățile locale suficient pentru a le determina pe acestea să le aprecieze valoarea și în consecință să le protejeze ca surse de venit.“ (Goodwin, 1996)

„... forma de turism durabil la baza căruia stau resursele naturale, care se concentrează în special asupra aprecierii și cunoașterii naturii și care se bucură de un management etic de impact redus, opus consumului orientat în a susține comunitatea locală (la nivel de control, beneficii și dimensiune). Are loc de obicei în spații naturale și contribuie în mod obligatoriu la conservarea și protecția acestora.“ (Fennell, 2003)

În concluzie: procesul definirii ecoturismului este unul dinamic și flexibil ce dă posibilitatea redefinirii acestuia în funcție de situație, dar în conformitate cu criteriile unanim adoptate cu ocazia Anului Mondial al Ecoturismului.